



بسم الله الرحمن الرحيم

از اظهار لطفی که نسبت به من فرمودید، (1) خیلی متشکرم. من حقیقتاً و بدون این که بخواهم تعارف بکنم، خودم را قابل این لطفها و عنایتها نمی‌دانم. برای من شرف بزرگی است که در این خانه - که زادگاه انقلاب عظیم اسلامی است - بعد از چند سال مجدداً حضور پیدا کنم. البته در این خانه که از زویا و از هر اتاق آن، یادی از امام عظیم الشان راحلمان داریم، جای خالی ایشان را مشاهده کردن، سخت است؛ ولی همان طور که فرمودید، این خاطرات، خاطراتی جاودانه و تمام‌نشده است. این جا همان جایی است که اولین جرقه‌های این انقلاب عظیم زده شده و درخشیده است. فرمایشهای جاودانه‌ی امام بزرگوارمان از این منزل به همه‌ی دنیا فرستاده شده است. آن بزرگوار، سخت‌ترین امتحانها را در این جا از سر گذراندند و در این خانه چگونگی استقامت در مقابل باطل و امید به حق را به دنیا یاد دادند.

روز دوم فروردین سال 42 مثل همین حالا در مقابل چشمم قرار دارد. بعد از قضایای مدرسه‌ی فیضیه و آن حوادث کذایی، اول شب خودمان را با دوستان به این جا رساندیم - چون همه از این خانه نگران بودند که چه خواهد شد - از آن در حیاط کوچک وارد شدیم و دیدیم که ایشان آن گوشه‌ی حیاط ایستاده‌اند و مشغول اقامه‌ی نماز مغرب و عشا هستند و جمعی هم با ایشان مشغول نمازند. آن چنان طمأنینه‌ی در وجود ایشان بود که هر اضطرابی را تمام می‌کرد؛ اصلاً کأنه هیچ حادثه‌ی اتفاقی نیفتاده است؛ واقعاً مثل کوه استوار ایستاده بودند و مشغول نماز بودند؛ بعد هم از آن پله‌ها بالا آمدند و به اتاق دست چپ تشریف بردند و نشستند؛ طلبه‌ها هم ریختند که بیانات ایشان را بشنوند. از جمله‌ی حرفهای ایشان در آن روز - که عین شدت اختناق و تسلط دستگاه ستمگر بود - این بود که گفتند اینها خواهند رفت و شماها خواهید ماند و ما از این سخت‌ترش را هم دیده‌ایم؛ تحمل و ایستادگی کنید. این برای ما درس امید است. حقیقتاً استقامت ایشان در مقابل شدايد و امیدشان به آینده این بود؛ و همین است که امروز هم می‌تواند ملت ما را پیش ببرد؛ یعنی امید به آینده و ایستادگی در مقابل مشکلات. ایشان درس عملی و عینی این را دادند و راهشان این راه بود.

از خدای متعال می‌خواهیم که ما را به همان روشی هدایت کند که ایشان داشتند و پیش گرفتند و توانستند بزرگترین کارهای این روزگار را با همین روش انجام بدهند؛ و می‌خواهیم که روح مقدس و مبارک ایشان را مشمول تفضلات و فیوضات دایمی الهی خودش بکند و مقامات عالی ایشان را باز هم عالی‌تر بفرماید. ان شاء الله به عدد نفوس مؤمنین و میلیونها و بلکه صدها میلیون مسلمان و آنچه که بعداً از نسل اینها خواهد آمد - که از فضل حرکت ایشان، بر دانششان یا بر وضع زندگیشان یا بر حرکتشان اثری گذاشته شده است - خداوند به ایشان حسنه و ثواب و فضل عنایت بکند؛ به ما هم توفیق بدهد که ان شاء الله آن راه را دنبال بکنیم. خیلی هم متشکریم که جناب عالی این زحمت را قبول کردید؛ ما توقع نداشتیم که شما متحمل زحمتی بشوید؛ ما فقط می‌خواستیم خاطره‌ی تجدید کنیم و به حصار این بیت - آنهایی که هستند - سلامی عرض کنیم.

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته

(1) حجة الاسلام والمسلمین حاج سید احمد خمینی